

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

El final del principi (I)

La història. Planetoide LV-223, any 2093. La nau interplanetària Prometheus aterra enllà el sistema solar tot buscant l'origen de la vida humana a la Terra, seguint els rastres deixats per extraterrestres fa milers d'anys, però el que troben posarà en perill l'expedició.

La pel·lícula. El britànic Ridley Scott (1937) torna als orígens de la seva irregular filmografia de 21 títols fotudament populars. I si en 1979 inquietava l'imaginari col·lectiu amb *Alien, el vuitè passatger*, trenta tres anys després s'ha proposat anar al moll de l'os del monstre xenofòrm: el llefiscós extraterrestre paràsit... A partir del disciplinat guió de Jon Spaihts i Damon Lindelof (*Perdidos*), l'Scott va de Sir Walter ídem a la recerca de l'ADN humà i amb ganes d'aventura.

El primer impuls havent fruit les dues hores patides pels disset expedicionaris heterodoxes, és de laxa perplexitat. En la pura essència de la ciència *pulp fiction* genèrica, 'Prometheus' juga a l'espectacle espantós (inefables paisatges d'un planeta on encara no havien nascut els enginyers Mas&Rajoy), al temps que deixa una calculada piròtècnia d'interrogants. Allò escatològic de qui som i d'on venim, que ben segur podria ennuegar multituds de crispats en fase digestiva. Sóc encara en la primera lectura del film. És a dir, just en aquell moment faustic

quan l'allau d'estímul sensorials et fan flotar, atmosfera zero. Per tant, em prometo a mi mateix tornar a viure l'aventura (sorneguera) d'un cineasta que, aparentment, passa de tot. Murri. Si mal no recordo, Ridley Scott va guanyar-se les primeres garrofes publicitant conyac i productes capil·lars. Ara ens està venent una història sagrada: l'acció de *Prometheus* s'inicia al bell mig d'un Nadal bionic que fineix al cap d'una setmana: l'Any Nou del 2094. Entremig, aventures gò-

Prometheus

Director: Ridley Scott.

Intèrprets: Noomí Rapace, Charlize Theron. EUA, 2012.

124'. JC Alpicat, Lauren Lleida, Urgell Mollerussa, Majèstic Tàrraga.

tico-apocalíptiques. Demà, si li ve de gust, les claus.

La imatge. L'extraterrestre al·lí bevent la mixtura que el fa caure enmig d'una cataracta prehistòrica.

La frase. 'No en tinc ni idea, però és el que he decidit creure', conclou la geniüda Elizabeth. I qui diu tenir fe, en pot dir votar. Estaria bé, demòcrata, pensar abans de votar. No?

La recomanació. Qui s'ho va passar d'urgència amb les seqüeles del maleït alien predador.